

Pernille Skippers tale ved Enhedslistens årsmøde

Taler

Pernille Skipper
Folketingsmedlem for
Enhedslisten

Dato

27. april 2018

Sted

København

Kære venner. Dejligt at se jer alle sammen! En del af jer har sikkert hørt om det: For et halvt år siden besluttede rigmanden Lars Seier at give en kvart million kroner til Enhedslisten. Hvis han altså ikke tabte sig ti kilo. For typer som ham, der har spekuleret sig til milliarder og alligevel kæmper med næb og kløer for at slippe billigere i skat, der er Enhedslisten åbenbart det allervørste. Det er jeg selvfølgelig utroligt stolt af.

Jeg synes, det siger noget om Enhedslisten. Vi er et parti, der ikke bange for at være på nogens side og omvendt sige til andre, at der er privilegier, de skal af med. Man kan være uenig med Enhedslisten. Men ingen kan være i tvivl om, hvis side vi er på, hvem vi støtter, og hvad vi kæmper for.

Og ja – i en arbejdskamp tør vi også godt stille os på lønmodtagernes side.

Hilsen til velfærdens helte

Jeg vil gerne sende den største hilsen til alle jer offentligt ansatte, der har været igennem en hård og vigtig overenskomstkamp. Det har givet så meget håb og inspiration at se jer stå frem med historier om jeres pressede hverdag på sociale medier med fanerne dag og nat foran forligsinstitutionen og på gaden, når vi er kørt på arbejde om morgenen.

Og I kæmper ikke kun for jer selv. For vi andre er dybt afhængige af jer! I tager jer af de gamle. I plejer de syge. I puster vores børn på knæet, når de er faldet på legepladsen. I lapper hullerne i vores veje, så vi alle kan komme sikkert frem. Og I gør det under alt for pressede forhold. I skal vide: I er velfærdens helte, og vi er med jer. Også i fremtiden, når der skal kæmpes videre mod nedskæringer, for

flere kollegaer og mere tillid. Det har I fortjent.

Der er andre partier under de her overenskomstforhandlinger, der har anklaget Enhedslisten for at blande sig. Det er selvfølgelig noget sludder.

Forhandlingerne er mellem parterne, og sådan skal det være. Men når der skal tages stilling til, om hundredetusindvis af offentligt ansatte skal trues med lockout, så kan Enhedslisten i KL's bestyrelse godt finde ud af at stemme nej. Når Danske Regioner vil sende sygeplejerskerne på porten, så er det ikke svært for os at sige nej. Og i 2013, da det blev et spørgsmål for Folketinget, om lærerne skulle tromles, så stemte Enhedslisten selvfølgelig nej.

Vi synes, at den offentlige sektor skal være et godt sted at gå på arbejde. Så den måde at være arbejdsgiver på, som vi så 2013, og som igen har vist sit grimme ansigt i forhandlingerne i år, vil Enhedslisten altid kæmpe imod. Og derfor synes vi også, at det er direkte groft, at der findes en styrelse, der er sat i verden for at tryne de offentligt ansatte. Nej, de offentligt ansatte har fortjent anerkendelse og respekt, også fra deres arbejdsgiver. Så lad os da få den moderniseringsstyrelse lukket.

Vi skal kigge udaf

Selvom overenskomsterne fylder meget i de her dage, bliver vi også nødt til at se ud i verden. For konsekvenserne af klimaforandringerne bliver mere og mere virkelige.

I Cape Town i Sydafrika har de 4 mio. beboere i månedsvis været tæt på at løbe tør for vand. Efter 3 års tørke er vand simpelthen blevet rationeret for at undgå total katastrofe. Vaskemaskiner, brusere, vand til potteplanterne og dagligdags rengøring er blevet en luksus for de rigeste. Og den slags kriser bliver mere og mere almindelige. Betingelserne for livet på kloden er ved at ændre sig for altid. Det er et resultat af klimaforandringerne. Og vi har kun få år til at få vendt den udvikling.

Det burde efterhånden være åbenlyst: Galoperende økonomisk liberalisme udpiner og ødelægger vores klode. Det er en farlig blindgyde. Men det er ikke åbenlyst for alle. Se bare regeringens nye energiudspil. Det er skjulte skatterabatter til dem, der sviner mest og en udskydelse af de store og vigtige beslutninger.

Og inde på Christiansborg taler de endda om, at næste valg igen bliver et såkaldt ”udlændingevalg”. Det er politikersprog, hvis nogen skulle være i tvivl. Det betyder en konkurrence om, hvem der kan give mennesker på flugt den mest umenneskelige behandling.

Vi i Enhedslisten er selvfølgelig altid klar til at tage kampen op for familier på flugt fra krig og terror. Men den debat må ikke igen blive et røgslør. Klimaet er det vigtigste spørgsmål overhovedet i det tiår, der kommer. Det er faktisk simpelt: Hvis der skal være en klode til de kommende generationer, er den næste valgperiode afgørende. Så det der med at næste valg bliver et udlændingevalg, det bliver ikke med Enhedslistens gode vilje. Næste valg må og skal gøres til et klimavalg.

Lighed for loven – ikke ghettoplan

For kort tid siden lancerede hele otte ministre regeringens såkaldte ghettoplan ikke så langt herfra i Mjølnerparken. Integrationsministeren, Inger Støjberg, var rystet allerede ved ankomst. Hun er altid rystet, når hun er på Nørrebro. Denne her gang var det, der hylede hende ud af den, noget så sindssygt som folk, der kunne finde på at forsamle sig frit. Med den vilde parole ”lighed for loven”. Når man har så anspændt et forhold til landets love som Inger Støjberg, så er det selvfølgelig også et trøls budskab at få øje på, sådan lige når man træder ud af ministerbilen.

Hvis man ikke kender Inger Støjberg, kunne man godt forledes til at tro, at en indsats i udsatte boligområder rent faktisk handler om de børn og forældre, der bor der. Men selve udspillet er et langt angreb på netop de mennesker. Regeringen vil rive blokke ned og sælge de almene boliger fra. De vil indføre dobbeltstraf til børn for at lave graffiti i de fattige områder. Og de vil tage kontanthjælpen fra arbejdsløse, der flytter ind i et udsat boligområde. Jeg ved ikke, hvad det for en verden de otte ministre lever i. Men det virker til, at de tror, at kontanthjælpsmodtagere bare kan købe et hus i Rungsted. Eller at alle bare kan låne et sommerhus i Skagen af en ven.

Der er problemer i udsatte boligområder, som vi skal gøre noget ved: Sprogvanskeligheder, arbejdsløshed, fattigdom og kriminalitet. Men hvis det handler om at hjælpe beboerne – og det synes jeg, at det skal – så er der masser af

ting, vi kan gøre, som rent faktisk virker. Vi kan give kommunerne anvisningsret til private lejemål, så de har mulighed for at tilbyde en belastet familie et andet sted at bo. Vi kan ansætte socialrådgivere i børnehaverne, give sundhedsplejersken ekstra ressourcer, finde fritidsjob til de unge, så de ikke bliver samlet op af banderne.

Det burde være enkelt. Kunne vi ikke for én gangs skyld lade det handle om beboerne og ikke om overskrifterne? Og kunne vi for én gangs skyld lade nogen af dem, der har mest, betale? Drop skattelettelserne til de rigeste boligejere. Lad være med at sende regningen til lejerne.

Enhedslisten skal vise, at forandring er mulig

Den styrke og det sammenhold, de offentligt ansatte har vist, giver virkelig nyt håb. Håb for, at det stadig er muligt for almindelige mennesker at vinde sejre og skabe forandringer. Håb for, at viljen til at passe på hinanden, stadig ligger dybt i hjertet hos rigtige mange. Måske endda hos langt de fleste.

Og det forpligter os i Enhedslisten. Vi er landets fjerdestørste parti. Nogle ville sige det største på venstrefløj. Vi skal gå foran og gøre det håndgribeligt for alle, hvor meget mere bæredygtigt, demokratisk og retfærdigt, Danmark kunne blive. Derfor har vi præsenteret et bud på en samlet plan. En plan for, hvordan de første 100 dage kan se ud, den dag Enhedslisten får magt, som vi har agt.

Der er forslag om en almennyttig samfundsbank. At sætte billetpriserne på toge og busser ned med 30 procent. Få droppet de fossile brændsler. Gøre tandlægen gratis, sikre en værdig behandling af arbejdsløse og få smidt konkurrencestaten ud af klasselokalerne. Og meget mere. Det kan alt sammen lade sig gøre, hvis vi beder de rigeste bidrage bare en lille smule mere. Der er 100 tiltag. Pengene passer. Vi kunne gå i gang i morgen. Og hvor ville vi gerne gå i gang i morgen. Vi skal vise, at dansk politik ikke behøver at være nuancer af blå. Men det kræver, at vi står sammen. Alle os, der vil noget andet.

Nu nævnte jeg Lars Seier i starten. Hans angst for at give penge til Enhedslisten var stor. Han sultede sig hen over jul og nytår og tabte sig 10 kilo. Jeg håber, at vi kan skabe så meget fremgang for Enhedslisten, at det fører til varige vægttab og søvnløse nætter blandt alle Lars Seiers venner. Men vores vigtigste opgave er at få skabt håb hos alle dem, der ikke har helt så mange millioner på bankbogen.

Vi skal skabe håb om et velfærdssamfund, som griber alle, der bliver ramt af sygdom og arbejdsløshed og som giver tryghed i børnehaver og på plejehjem. Vi skal kæmpe for kloden og sikre, at ulighed og fattigdom bliver fortid. Det her er det sidste årsmøde inden Folketingsvalget og valget til EU-parlamentet. Vi har alle muligheder. Alle muligheder for at sprede håb og begejstring og få flere med os.

Venner. Det er faktisk simpelt: Ingen kan ændre verden alene, men sammen kan vi. Rigtig godt årsmøde.

Kilde

Ukendt

Tags

Enhedslisten, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pernille-skipper-tale-til-enhedslistens-aarsmoede-2018>